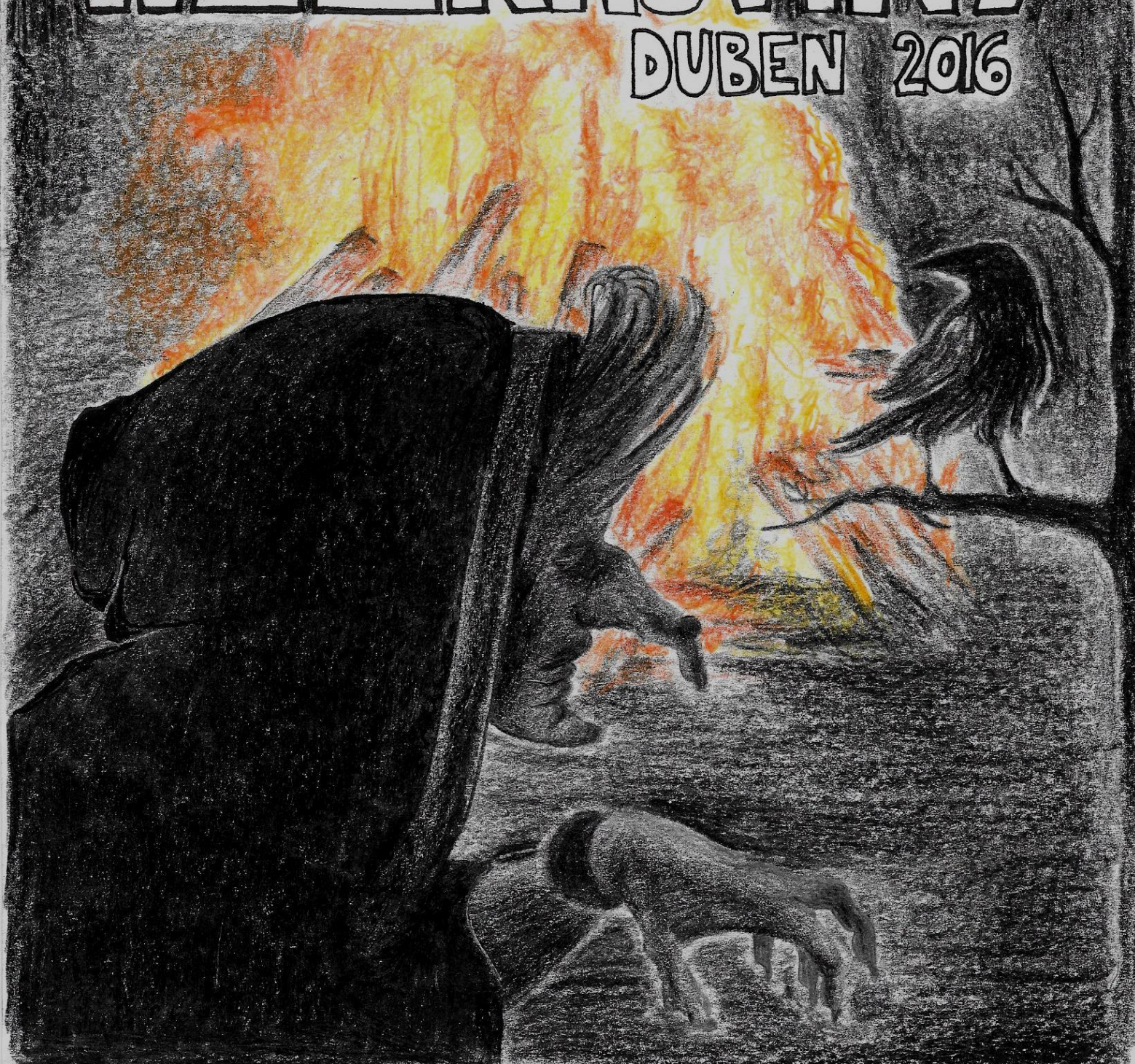

WOLKROVINY

ČÍSLO 19

DUBEN 2016

Obsah

Úvodní slovo šéfredaktora	- 2 -
Aktuality.....	- 3 -
Plavecká soutěž O pohár CMG	- 3 -
Olympiády.....	- 4 -
Volejbal	- 4 -
Basketbal	- 4 -
Povídka	- 5 -
Setkání s mimozemšťany.....	- 5 -
Encryptus	- 6 -
Téma	- 8 -
Aprílové počasí.....	- 8 -
Návrat do budoucnosti aneb Jak ICT změní svět za následujících 10 let?	- 8 -
Jak jsem poznal Vladimíra Remka.....	- 10 -
"Rozhovor" s budoucím studentem GJW	- 11 -
Komiks	- 13 -
Rozhovor s učitelem: Mgr. LUCIE PAVLÍKOVÁ	- 15 -

Úvodní slovo šéfredaktora

Drazí čtenáři,

je duben a ten vám přináší již devatenáctý díl Wolkrovin. Aktuální díl nebude tak nabitý, jelikož se zkrátka neudálo zas tolik událostí, aby byl zaplněn až po okraj aktuálními zprávami. I tak se snažíme udržovat naše stálé rubriky v chodu, a přesto, že práce je to poměrně náročná, stojí za to. Je to už šesté vydání časopisu pod mým vedením a já přemýšlím, jestli se naší redakci podařilo alespoň vyrovnat standard předešlého formátu časopisu, dle ohlasů to vypadá, že se nám daří poměrně dobře a že jsme možná našli i lepší cestu, jak vám obsah časopisu podávat. Jsem velmi rád, že čtete a zajímáte se o naši práci, kterou děláme právě pro vás, je to pro mě i pro zbytek redakce velkou odměnou.

Děkujeme a u létem vonícího květnového vydání na shledanou!

Jakub Jílek

Aktuality

Plavecká soutěž O pohár CMG

Dne 8. 4. 2016 se žáci naší školy zúčastnili plavecké soutěže, kterou pořádalo Cyrilometodějské gymnázium. Dále soutěžily i tyto školy: Palacká, Gymnázium Hejčín, Reálné gymnázium, ZŠ Jana Železného. Až na školu Palackého, Železného a Hejčín všichni bojovali v mladších i starších kategoriích. Jednalo se o polohový závod - střídání pěti plaveckých stylů (prsa, kraul, znak, motýlek) po 25-ti metrech, štafetu 8 x 50 m volným způsobem a 50 m každým plaveckým způsobem. Ve starší kategorii zvítězili žáci naší školy a to dokonce o 8 bodů! Druhé místo obsadilo Cyrilometodějské gymnázium. V mladší kategorii nám první místo uteklo jen o fous. Překonala nás škola Palackého, ale i tak si mladší skupina vedla výborně a obsadila druhé místo. Děkujeme všem plavcům za vzornou reprezentaci!

Olympiády

- Krajské kolo v českém jazyce - proběhlo dne 11. 4. 2016
- Ondřej Kučera získal 2. místo a zajistil postup do kola celostátního
- Krajské kolo v ekologii – proběhlo ve dnech 30. -31. 3. 2016
-tým ve složení Klára Pekařová, Libor Marčan a Hrdličková si zajistil postup do národního kola
- Dějepisná soutěž - uskutečnila se 6. 4. 2016
- tým, ve složení Jan Pácl, Radim Skupina a Jaroslav Blechta, postoupil do celostátního kola, které se uskuteční na podzim

Volejbal

Dne 4. 4. 2016 získala děvčata z nižšího gymnázia 3. místo v okresním kole, ve volejbale IV. kategorie.

Basketbal

Po vítězství v okresním i krajském kole se basketbalisté z nižšího gymnázia dne 12. 4. 2016 zúčastnili republikové kvalifikace v Opavě. Tým ve složení Matouš Pelikán, Jakub Flajsar, Radek Flajsar, Richard Müller, Vojtěch Trampota, Jakub Sonnevend, Michal Seidler, Martin Čmel, Tomáš Kolečák a Richard Bálint vyhrál všechna utkání a tým si zajistil postup do finále, ve kterém bude bojovat 6 nejlepších škol v republice. Budeme držet palce!

Aneta Lišková

Povídka

Setkání s mimozemšťany

Do toho osudného 7. června jsem byl tuctový člověk, jakých najdete na každém rohu deset. Ale pak se v mém životě udála celá řada podivných změn, ze kterých se snad nikdy nevzpamatuji. Začalo to úplně normálně. Šel jsem po chodníku, pohvizdoval jsem si a přemýšlel o krásách jarního dne. Najednou vedle mě popadaly popelnice a já na své kůži pocítil podivné ochlazení. Zadíval jsem se nahoru, a co to nevidím: létající talíř. Lekl jsem se, ale nebyl jsem schopen pohybu, a tak jsem tam stál jako solný sloup. Znenadání z talíře vystřelil zelený paprsek a vtáhl mě dovnitř. Já byl jako omráčený, proto jsem vůbec nic nevnímal.

Když jsem se probudil, stál nade mnou nazelenalý mimozemšťan a mluvil na mě něco ve svém jazyce. Přiznám se, kdyby mu z hlavy nevyjížděly papírky s překladem, nerozuměl bych mu ani slovo. Z toho, co jsem pochopil, si mě vybrali na pokusy. Chtějí na mě testovat vliv lidského masa na dlouhověkost. Tak to tedy ne! Než, abych někomu (navíc někomu ze šroubků a drátů) posloužil jako steak, to ať se radši místní průměrný věk pohybuje okolo 40 let. A tak jsem se dal na odpor, jenže to byla právě ta chyba. Z neutrálního výrazu v jeho tváři se stal zlověstný pohled, kterým mě probodával jako mačetou. Popadl elektrickou pistoli a málem by se mu i podařilo mě zasáhnout, kdybych mu ji nevykopl z ruky a nevyhodil z otvoru v talíři.

Když jsem se zbavil jeho zbraně, viděl jsem, že je výrazně oslaben. Odstrčil jsem ho do kouta a vypravil se hledat něco na svou záchranu. Prošel jsem celý vnitřek talíře, zbavil se celé posádky, ale nenašel jsem nic, ani padák. Proto jsem se rozhodl, že než putovat po Mléčné dráze, bude lepší se dostat domů, na naši planetu, do naší malebné české kotliny. Což vypadalo jako problém, protože ačkoliv nemám se zeměpisem problémy, ve vesmírné geografii mám mezery. Proto jsem velmi uvítal, když jsem v zásuvce pod řídicím pultem našel mapu, s jejíž pomocí se mi podařilo dopravit se domů.

Na mysl mi ovšem vyvstala otázka, co s talířem? Kdybych jej používal, byl bych v dnešní společnosti považován za blázna a skončil bych v kleci se skotskými stříky. Proto jsem (ač opravdu nerad) byl nucen stroj rozebrat a jednotlivé součástky rozprodat po různých bazarech a sběrných dvorech. Zpočátku jsem

toho litoval, ale když jsem zjistil, kolik korun si tím můžu vydělat, smutek mě přešel a vystřídalo jej ekonomické myšlení. Peníze pořád ještě mám (samozřejmě neprozradím, že pod polštářem) a hodlám je velmi výhodně investovat. Ovšem samozřejmě, že ne do astronomie a podobných věd.

Martin Dobeš

Encryptus

9

Lukáš seděl nehnutě na místě a zíral do ztemnělého monitoru. Nevěřil tomu, že přes obyčejnou hru člověka mohou kontaktovat hackeři. Nevěřil tomu, že tito hackeři mu jsou schopní zadávat úkoly. Nevěřil tomu, co se stalo. Ale musel vidět tu pravdu: přišel o svůj operační systém a nejspíš i o svůj Facebook. Lukáš zkoušel stroj znova nahodit, ale po pěti minutách nesmyslného mačkání startovacího tlačítka, vzteklého bušení a kopání do počítače a troušení nadávek to vzdal. Neviděl jinou možnost než znova nahrát Windows do počítače. Nebyl to až tak velký problém, jelikož měl nelegální verzi již na disku, horší bylo zjištění, že veškerá jeho data, veškeré jeho hry včetně Encryptu byly pryč. Lukáš to ale tak nějak očekával, svá nejdůležitější data měl navíc nahraná na flash disku. Když do počítače nahrál vše, co si zálohoval, pustil se do stahování těch nejpodstatnějších věcí, bez kterých se neobešel. Mezitím si opět vzpomněl na Facebook. Zkusil se na něj přihlásit a kupodivu to šlo. Lukáš si oddechl. „Chtěli mi ukrást můj účet, ale nezjistili heslo,“ pomyslel si. Rázem ho ale úleva přešla. Když se podíval na svůj profil, uviděl spoustu příspěvků, které byly zveřejněny z jeho profilu. Obsahovaly spousty vulgarismů vůči jeho přátelům i vůči němu samotnému, odkazovaly na nevhodná videa a hlásaly nacistické nebo komunistické slogany. Lukáš se zhroutil do židle. O tomhle rodičům říct nemohl, přátelé mu to nebudou věřit a jediná jeho podpora byla Monika. Napadlo ho, že by mu procházka s ní mohla zlepšit náladu.

10

Domluvil se tedy s Monikou a vyšli si ven. Lukáš jí vylíčil, co se stalo, zatímco ona ho bedlivě poslouchala. Poprvé za dlouhou dobu nešli parky a lesy, ale centrem města. „Luke, měl bys to někomu říct, tohle není žádná legrace, vždyť je to trestné,“ řekla mu Monika, ale Lukáš odvětil: „Ale i já jsem se přece hacknul do vývojářova serveru a ukradl jeho originální kopii hry. Veškeré úkoly, které jsem dělal, byly zřejmě opravdové. To pro mě znamená, že jsem se dostal do mnoha společností neprávem. Jsem vinný ještě mnohem víc, než oni.“ „Určitě se to nějak vyřeší, tomu věřím,“ snažila se ho utěšit Monika, ale Lukáš byl rozzlobený hlavně na sebe. „Nejvíc mě na tom štve to, že jsem vás všechny dostal do problémů. Jestli to praskne, všichni bychom mohli mít opravdu velké potíže.“ Od té doby šli mlčky poklidným večerním městem. Monika se snažila přijít na to, jak Lukášovi pomoci, ale nic ji prostě nenapadlo. Lukáš stejně o útěchu nestál, věděl, že za všechno si může on sám. Rozhlížel se po ostatních lidech, kteří si žili své vlastní životy bez hackerů. A jak se tak rozhlížel, zarazil se. Jeho pohled ulpěl na dobře známém logu herní firmy. „Hele, podívej, tihle vydali Encryptus!“ vykřikl. Rozběhl se ke dveřím, ale už zřejmě bylo zavřeno. „Musíš si s nimi promluvit! Musíš si je nahrát, jak se přiznávají k hackerskému útoku a pak to dát na policii!“ vyhrkla. Od té doby až k domu Moniky mluvili jen o tom, jak jim to asi vývojář vysvětlí. Lukáš jí slíbil, že se tam rychle zastaví. Sám tu noc čekal, dlouho, než usnul.

Jan Pácl

Téma

Aprílové počasí

V těchto dnech, které nám právě nabízí aprílové počasí, je mnohdy těžké udržet si skvělou náladu a široký úsměv na našich tvářích. Ne vždy vycházející předpovědi meteorologů nám potom do cesty přivádí spoustu nepříjemností. Což je mimo jiné také pěkný příklad toho, jak se z původně předpovězených patnácti stupňů stane pouhých sedm. Během dne, jako by se vystřídal všechna roční období, a tak není divu, že je z toho každý zmatený.

Ráno se počasí mění ze slunečného na deštivé za dobu, která uplyne od probuzení do snídaně. A vy polemizujete nad tím, zda si s sebou brát deštník či stačí jen rychle přeběhnout do dopravního prostředku a pohodlně se nechat odvést do školy. Však ono se počasí do doby, než dojedete na místo určení, zase opět změní.

Jako by aprílové počasí šlo ruku v ruce s jarní únavou, a tak se zdá jako by po chodbách bloumalo mnoho těl bez duše přesouvajíc se z jedné učebny do druhé. Však abychom se nezdáli pesimistickými, vždyť můžeme v tuto dobu vidět i nějaká ta pozitiva. Například krásně rozkvetlé stromy, nebo zelenající se keře, které můžeme vidět z našich učeben pouze z okna.

Do oběda se opět venku krásně vyjasnilo, avšak vítr, který cloumá otevřenými okny, není zrovna nejpříjemnější. S sebou nese drobné kapky, které stihl posbírat ze stromů, jako pozůstatky z onoho ranního deště. Po zbytek dne si mraky plují po obloze, jak se jim zlíbí a děsí svými drobnými tmavými shluky obyvatele pod nimi.

Na konci dne zhlédnete předpověď počasí na další den a už přemýšlíte, co za překvapení vám asi zítra přichystá. Inu taková je pěna dní aprílového počasí.

Veronika Voglová

Návrat do budoucnosti aneb Jak ICT změní svět za následujících 10 let?

ICT - Informační a komunikační technologie, naše generace má pocit, jako by tu byla odjakživa, protože jsme s ní již vyrůstali. Dnes vnímáme svůj telefon jako

součástí nás samotných, vždyť kamkoliv se jen hneme, je to náš (ne vždy) tichý společník. Ale kam to jen spěje?

Z psychologického hlediska vede ICT k individualizaci člověka, a tak lidé mívají stále větší potíže se socializovat a spolupracovat ve skupinách.

Fakt, že jsme se na ICT stali závislími je nezpochybnitelný. Kdybychom si to chtěli nějak ověřit, první možnost, která by nás v tuhle chvíli napadla, by byla použít Google a vyhledat si ty nejrůznější statistiky. Ovšem tohle jen dokazuje, jak moc jsme ICT ovlivněni. Získali jsme snazší přístup k informacím, než měli lidé kdykoliv předtím.

Člověk, který se pokusí polemizovat o tom, jak moc jsme se na této technologii stali závislími, musí zákonitě narazit na virtuální zeď tvořenou sociálními sítěmi, weby, mobilními zařízeními a nebo wearables. Co to znamená pro naši budoucnost? Pojdme hledat odpověď v minulosti.

Podíváme-li se na ten značný skok, který jsme učinili v posledních deseti letech, vidíme obrovský posun z hlediska technologie ale i sociální oblasti. Vše se vyvíjí ruku v ruce a den za dnem stále větší rychlostí. Před deseti lety ale bylo mnohé jinak.

Nahlédneme-li pro důraznost ještě dále, do dob našich rodičů, stává se neustále omílané téma: „To za mých časů...“, stále více příhodným.

Před třiceti lety byl pionýr světa výpočetní techniky, tak jak ho známe dnes, teprve v plenkách. Drtivá většina lidí počítač nevlastnila, největší výkřik technologie v českých domácnostech byla černobílá televize, tehdy lidé více nepotřebovali.

Nicméně s příchodem mobilních telefonů začali pociťovat potřebu vlastnit také jeden takový pro snadnější život. Netrvalo to dlouho a za chvíli je měl každý. Společnost je totiž nakažlivé těleso s pohotovou řetězovou reakcí a touhou jedinců být vidět.

Technologie mobilních telefonů se neustále zlepšovala, a tak se trh dočkal mobilních telefonů s dotykovým displejem, které disponovaly všestranným a multifunkčním využitím. Tím ale přestávaly mít pouze komunikační funkci. Evoluce byla předpokladatelná a pochopitelná, a stejně tak tomu je i dnes.

Jako naši předci měli značnou představu o tom, jak bude v budoucích deseti letech ICT vypadat, i my máme svou vlastní vizi a vidíme tak budoucí ICT na vyšších příčkách než je tomu dnes.

Budoucnost přetváříme ve skutečnost, stále vše zdokonalujeme, spojujeme do funkčních celků a hlavně zpřístupňujeme pro velké množství budoucích uživatelů.

Směr, kterým se však ubírají technologie nyní, se poněkud pozměnil a dle našeho názoru už není kam postupovat. Dosáhli jsme maxima ve věcech, které máme a nyní už je pouze jen vylepšujeme. Co je však poměrně novou cestou je

infotainment. Tento nově objevující se trend na poli ICT je jedinečný, efektivní a do budoucna poměrně perspektivní. Jeho smyslem je kombinovat informace a zábavu, a tímto způsobem poskytovat uživateli zdroj potřebných informací. Informace v našich životech hrají důležitou roli pro dosažení našich vlastních cílů, někdy je však těžké rozeznat, zda se naším cílem nestaly informace samotné.

Aktuálně se jedná hlavně o systémy v autech či v chytrých televizích, pozadu nezůstávají ani mobilní telefony, jejichž základem vlastně infotainment z velké části je. Výše jmenovanými zařízeními jsme v kontaktu každý den. Zajdeme však ještě mnohem dál, kde můžeme přenést ICT i do našich domovů, kde je ICT spíše jako doplněk.

V současnosti mohou být informačně-komunikační technologie integrovány a mohou tak tvořit jakási srdce, pomocí nichž dokážeme mít své dům či byt pod dohledem, čímž můžeme naše domovy ovládat, kontrolovat jeho části a mít vcelku přesný přehled o tom, co se v nich děje, ať jsme kdekoliv.

Obzvláště zajímavou vizi má o budoucnosti ICT Elon Musk, spoluzakladatel platebního systému PayPal a Tesla Motors. V případě uskutečnění jeho vize by mohla být budoucnost techniky velice zdárná.

Možná to zní stále ještě jako science fiction, ale to o čem zde mluvíme, již není koncept ale jednoduše aplikovatelná realita.

Třeba taková virtuální realita by do budoucna mohla snížit náklady potřebné k uskutečnění těch nejrůznějších pokusů, které by napomohly objevení mnohých klíčových objevů pro lidstvo.

Právě tímto směrem by se mohla v dalších deseti letech ubírat ICT, nemusela by být spíše jako objekt prokrastinace. Mohla by sloužit účelně a být plně využita ve věcech, které za to stojí. Proto byla také vytvořena, nebo se mýlíme?

Jak jsem poznal Vladimíra Remka

Ačkoliv už je to rok, pořád se z toho nemůžu vzpamatovat! Viděl jsem naživo Vladimíra Remka, prvního českého (respektive československého) kosmonauta! A kdyby jen viděl, dokonce se mi i podepsal do deníku a mluvil se mnou. Byl to přesně ten den, kdy se v Brně konal Veletrh letectví a kosmonautiky. Protože se o tyto věci zajímám již řadu let, požádal jsem rodiče, jestli bychom nemohli v sobotu zajet do Brna na ten veletrh. Naši bohužel neměli čas, ale zachránil mě můj strýček, který si v Brně ve skladu potřeboval vyzvednout nějaké cukrovinky (pracuje jako prodavač na stánku) a ten mi slíbil, že si vyzvedne zboží a zajedeme se tam podívat.

Když jsme přijeli na místo, byla tam doslova hlava na hlavě. Ani jablíčko by tamtudy nepropadlo. Prohlíželi jsme si všelijaké modely civilních i vojenských

letadel, vzducholodě a další vzdušné dopravní prostředky. Dokonce jsme měli možnost se některými letouny i proletět (samozřejmě, že pilotovali profesionálové). Bylo to krásné, ale v porovnání s tím, co nastalo později, to nebylo téměř nic. Najednou jsem mezi těmi všemi osobami uviděl pana Remka. Upozornil jsem na to strýčka a vypravili jsme se k němu. Očekával bych, že coby jediný československý kosmonaut a pozdější europoslanec bude trochu nafoukaný, ale vůbec ne. Ochotně se s námi vyfotografoval, podepsal se mi a dokonce nám i vyprávěl, že musel prodělat speciální výcvik a že k letectví ho přivedl jeho otec, pilot Jozef Remek. (Jozef se „z“, protože to byl Slovák).

Nemám zrovna paměť na události a data, ale buďte si jistí, že na tohle setkání nikdy nezapomenu.

Text byl sepsán k mezinárodnímu dni kosmonautiky, vzpomeňme si tak nejen na mnohé cestovatele do vesmíru, ale také na všechny ostatní, kteří posouvají naše lidstvo tak výrazně dopředu zkoumáním gigantického vesmíru.

Martin Dobeš

„Rozhovor“ s budoucím studentem GJW

U přijímacích zkoušek na čtyřletý obor našeho gymnázia jsme poprosili o krátký rozhovor jednoho z uchazečů, položili jsme mu několik otázek, na které nám souhrnně odpověděl v krátkém dopisu.

Zájem o studium na této škole mám hned z několika důvodů. Škola nabízí prestižní vzdělání a přípravu na pokračování ve studiu, tedy na vysokou školu. Také nabízí řadu nepovinných předmětů a kroužků, které mě mohou posunout dále v tom, co mě baví, rozvíjet moji osobu a naučit mě něčemu, co mě může v budoucnu živit. Jak jsem již řekl, od této školy očekávám, že mě připraví na další studium, které vyústí v práci, která mě bude jistým způsobem naplňovat. Dále doufám, že si tu najdu nové přátele, díky kterým se mi otevře spousta nových cest v životě.

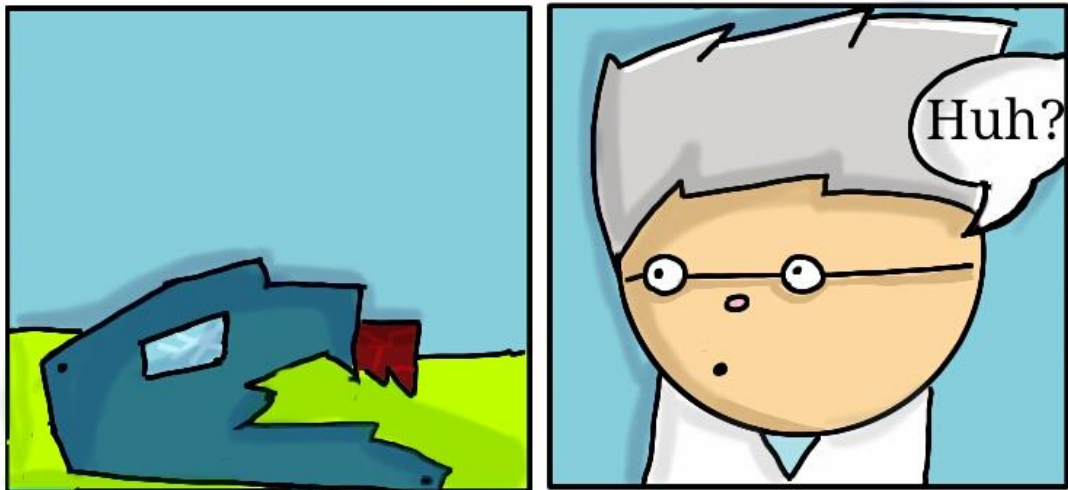
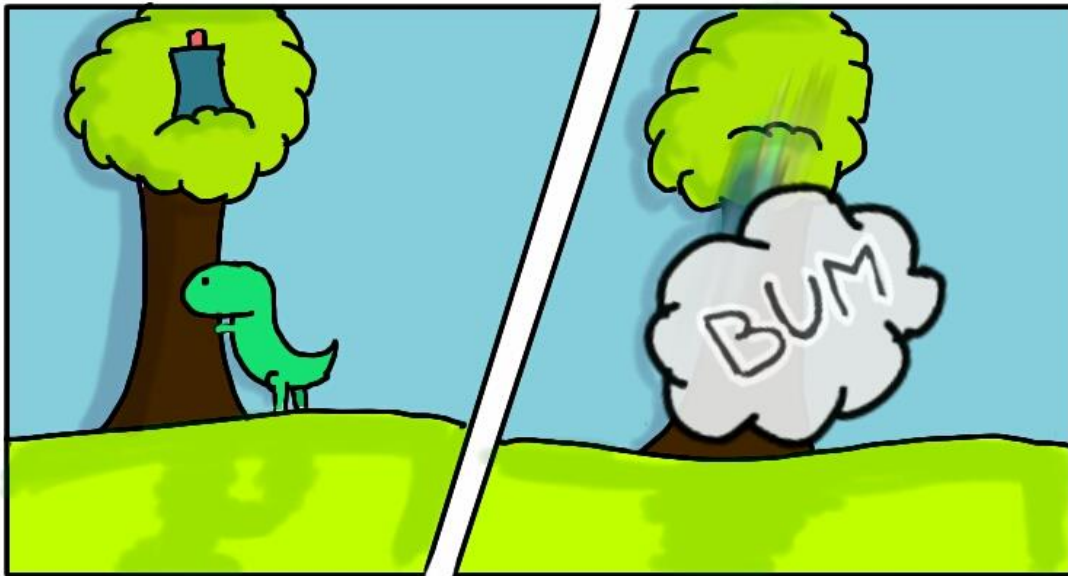
"Jaký první dojem ze školy jako takové máš?" Školu jsem osobně navštívil pouze při událostech, jako například při přípravných seminářích a pak přímo při přijímací zkoušce. Tyto momenty pro mě byly klíčové, a proto na mě škola působila velice pompézně. Ale mám na této škole spoustu přátel a dokonce i rodinné osazenstvo, díky kterým vím, že je jinak škola přívětivá. Učitelé mi přišli velice přátelští, vše nám vysvětlili, jak se patří, nebylo jim cizí zodpovědět naše případné otázky. Bral jsem je s velikým obdivem a respektem. Na závěr jen dodám, že je zcela evidentní, že mám obrovský zájem o studium na této škole, pokud se všechno povede a budu úspěšný, v září nastoupím jako hrdý žák Gymnázium Jiřího Wolkeru.

Na závěr můžeme dodat, že student, s kterým jsme „rozhovor“ vedli, byl přijat a již zanedlouho mu tedy začne další podstatná životní etapa, v které přejeme pevné nervy a spokojenost.

Jakub Jílek a Anonym

Komiks

Rozhovor s učitelem: Mgr. LUCIE PAVLÍKOVÁ

Do dubnového čísla jsme si pro vás připravili rozhovor s paní profesorkou Lucií Pavlíkovou, která učí na naší škole od září minulého roku. Vyučuje český jazyk a literaturu, vystudovaný má ale i německý jazyk.

Kde jste studovala?

Studovala jsem na Ostravské univerzitě, na pedagogické fakultě.

Učila jste již na jiné škole, než jste šla na naše gymnázium?

Prvně na Gymnázium Pavla Tigrida v Ostravě, poté na Střední škole uměleckých řemesel, ale jenom jako záskok, teď je to mnohem náročnější. Vždy jsem měla maximálně dvě třídy, teď mám čtyři ročníky.

Jaký máte názor na studenty?

Myslím si, že studenti jsou samostatnější, v určitých věcech odváznější. Také mi přijde, že jsou hodně závislí na moderních technologiích.

Co byste na nich ráda změnila, zlepšila?

Těžká otázka, ale myslím si, že by studenti měli být svobodnější. Aby nebyli závislí na informacích z internetu, dokázali formulovat své názory, jenom nepřejímali názory druhých.

A názor na Vaše kolegy?

Nemůžu si je vynachválit. Jelikož jsem začínající učitelka, tak mi kolegové pomáhají, jsou úžasní.

Kdy jste zjistila, že chcete být učitelkou?

Už odmala, na základní škole. Práce učitele je krásná, kreativní, inspirující, protože studenti inspirují člověka, aby určité myšlenky jinak formuloval nebo třeba přetvořil hodinu.

Jaké jsou Vaše koníčky?

Volného času již moc nemám, ale dříve jsem závodně tancovala standardní tance. Teď se k tomu pomalu vracím, vedu s pár kolegy taneční klub v Přerově, odkud pocházím. Dále ráda zahradničím a pečů.

Za rozhovor moc děkujeme!

Kristýna Kratochvilová

REDAKCE WOLKROVIN

Šéfredaktor: Jakub Jílek (2.A)

Redaktoři: Aneta Lišková (1.A), Adéla Dostálková (1.A), Ela Filoušová (O5.B), Jan Sedláček (O1.A), Jan Pácl (O4.A), Jakub Souček (O3.A), Kristýna Kratochvílová (O4.B), Martin Dobeš (O3.A), Veronika Voglová (2.A), Zuzana Vrbová (O1.A), Sára Bedřichová